

чистота, а драга-та цѣломудріє, и рекохъ:
 ніи стоимъ прѣдъ прѣстола на царѣ Христа
 и наслаждаваме сѧ отъ хвосты-тѣ на не-
 бѣсны-тѣ дѣвици; вѣди и ты чадо едно-
 мысленъ намъ, присвѣдини си ума съ наша
 и лице си стори като наши-тѣ лица, за да
 та възнесемъ на небе-то, огражданъ отъ най-
 изради свѣтлинѣ, и да та поставимъ бли-
 зо до кесаря-тѣ Тройчно свѣтило. Тѣ-
 зи като изрекохъ, зехъ сѧ на небе-то, хврь-
 чешкомъ на высоко лѣтаяхъ като нѣкой кры-
 латы. А момче-то Григорій гы изглѣда съ
 веселы очи, докжъ сѧ скрыхъ въ небеса.
 Съвѣденъ отъ сина, той угади сърдце
 си, исполнено съ нейзреченнѣ сладость и
 веселіе; отъ то врѣмѧ сѧ распали дѣхомъ
 да упази свое-то дѣвство непокѣтнаго съ
 отвѣгваніе всако сладострастіе, піанство и
 прѣладанье.

Послѣ Г-го Григоріа майка мѹ роди и
 драгый сынъ на имѧ Кесарій, и дышерѧ Гор-
 гоніј, юи-то въспитваше въ благочестіе и
 книжевно үченіе. А блаженный Григорій, а-
 ко и да вѣше изучилъ съврьшенно ритор-
 ско-то сладкоговореніе, схоластическо-то лю-